

Mutluluk Nedir Anne

— sadeceo · 10 Ekim 2017

Mutluluk nedir anne?

Bal dökülen dillerin bana mutluluğu anlatsın!
Anlatsın ki kalan ömür miadım mutlulukla tanışsın!
Benim dünyamdan mutluluklar şatır bir güvercin olup uçmuş çok uzaklara.
Erzak çantasını kaybetmiş seyyah misali olmuşum çarnaçar.
Sevinmenin ne demek olduğunu unutalı yıllar olmuş,
Muhammedi güllerim goncalarını açmıyor artık.
Gül sevdalisi bülbüller bir hoş şakımıyor
Gönül pınarlarım yazın temmuzunda buz gibi berrak akıyor
Ölesiye meftun olduğum o yar da beni eskisi gibi sevmiyor
Yuvamın sıcaklığı bitmiş, yatağım buz gibi
En leziz yemeklerimin tadı tuzu kaçmış,
Özgürlük simgesi bembeyaz güvercinlerim kuluçkaya yatmıyor
Sevdalı gönlümün harareti geçmiyor anne

Mutluluk nedir anne?

Bir yerlerde satılıyor mu gidip alayım?
Mutlu insan nasıldır anne?
Anlat bana anne ne olur dilim damağım kurumuş!
Mutsuz insanın suratındaki çizgiler daha mı bir derin olur?
Hayata küsmüşlüğü ondan mıdır?
Kavurucu sıcaklarda meltemler bana doğru esmez mi?
Bu üç günlük fani dünyada gülmek benim de hakkım değil mi?
Canlı mahlûkatın en şerefli olan insan, niye bu kadar zalim olmuş?
Kimse muhabbet fedailiği yapmıyor.
Aşk ve sevdaların da içi boşalmış.
Kutsal değerler bile ayaklar altında,
Husumet, kin ve adavet ateşi ha bire körükleniyor.
Kardeşlik ve insanlık kılıçları paslanmış bilenmiyor.
Evlat babasına yabancı.baba ise evladına.
Yalnız yaşamak moda olmuş sanki.
Kimse kimseye gülden ağır bir kelime söyleyemiyor.
Çekirdeğin kabuğunu doldurmayan sebeplerden dolayı,
En manidar küskünlükler en uzun fıraklar yaşanıyor.
Sevgi fidanları ekilmiyor.

Ekilse bile can suları verilmiyor.
Asil ve yufka gönüller de özünden uzaklaşmış.
Neşe ve üzüntüler artık paylaşılmıyor.
Gönül pınarları boşu boşuna bulandırılıyor anne.

Mutlu insan nasıldır anne?
Yavaş yavaş anlat ve bende can kulağıyla dinleyeyim!
Dinleyeyim ki, manevi yorgunluklarım belki muhacir olur.
Tarifsiz yorgunluklarım var.
Ayakta durmakta zorlanıyorum.
Varlıklar içinde yoklukları yaşıyorum.
Tam kıvamında pişmiş en lezzetli aşlarım, yavan geliyor bana sanki
İnce eleyip sık dokuduğum halde,
En son kelimeyi en başta söylemediğim halde,
İnsanları aşk ve şevkle canı gönülden muhabbetle kucakladığım halde,
Dostlarımın üzüntü ve neşesini paylaştığım halde,
İki yakam bir araya gelmiyor anne.
Mutlu olmak için ne yapmak lazım?
Çok zengin olmak mı lazım?
Vurduğunu deviren bir babayiğit olmak mı lazım?
Gönüllere girmek yerine gönülleri yıkmak mı lazım?
Karanlık çıkmazlardayım anne.
Şaşırmış kalmışım.
Anne ne olur Allah peygamber aşkına bana bir şeyler söyle!
Karanlıklarım aydınlansın gönlüm bir hoş olsun
Aaaah anneeaaa aaaaah!
10/Ekim /2017